

**SEYSMİK RAYONLAŞDIRMANIN AKTUAL PROBLEMLƏRİ VƏ
AZƏRBAYCAN ƏRAZİSİNİN SEYSMİK TƏHLÜKƏLİLİYİNİN
YENİDƏN QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ HAQQINDA**

Q.C.YETİRMİŞLİ, Ş.A.BALAKİŞİBƏYLİ, T.Y.MƏMMƏDLİ
AMEA Respublika Seysmoloji xidmət mərkəzi
m-tahir@mail.ru

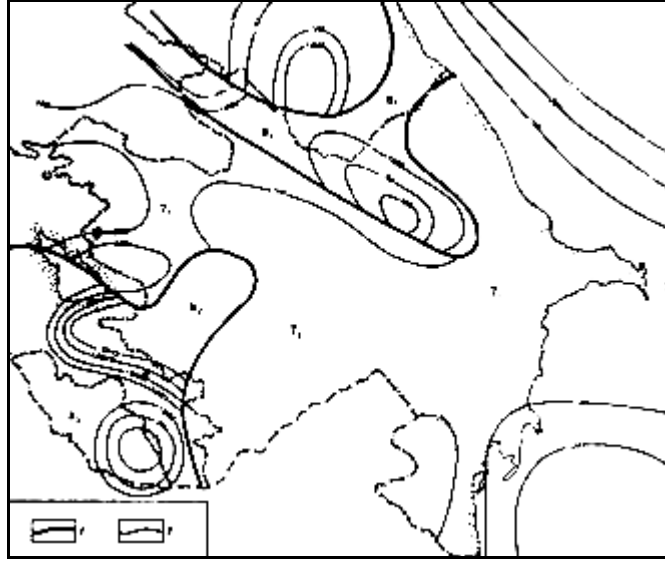
Ərazilərin seysmik rayonlaşdırılması problemləri araşdırılır. Hazırda seysmik rayonlaşdırılmada istifadə olunan genetik və determinist-ehtimal metodlarının özünü doğrultmadığı göstərilir, bu məqsədlə zəif seysmiklik əsasında güclü ocaq zonalarının müəyyənləşdirilməsi metodunun tətbiqi təklif olunur. Bu metodla tərtib olunmuş Azərbaycan ərazisinin seysmik rayonlaşdırılma xəritəsxemi analiz edilir.

Seysmologiyanın qarşısında duran ən mühüm problemlərdən biri ərazilərin seysmik rayonlaşdırılmasıdır. Böyük sosial, iqtisadi, ekoloji əhəmiyyət kəsb edən seysmik rayonlaşdırma xəritəsinin düzgün tərtib olunması və ya dəqiqləşdirilməsinin ən mühüm şərtlərindən biri potensial güclü zəlzələ ocağı ola bilən seysmiklik törədən zonaların yerinin və seysmik potensialının real qiymətləndirilməsidir. Bu məqsədlə adətən çox geniş, o cümlədən, Yer qabığının dərinlik quruluşunun, müasir geodinamikanın, regional seysmikliyin, seysmotektonikanın kompleks və müfəssəl öyrənilməsi məsələlərini əhatə edən tədqiqatlar aparılır. Bu tədqiqatların nəticəsi olaraq seysmik təhlükə mənbələri olan seysmik cəhətdən aktiv strukturlar, onların əmələ gətirdiyi seysmik effekt və onun məsafədən asılı olaraq sönmə xüsusiyyətləri, həmin aktiv strukturların seysmik rejiminin parametrləri təyin edilir və tədqiq olunan ərazinin hər bir yerində müəyyən zaman intervalında mümkün olan seysmik təsirin maksimal səviyyəsi (balla) qiymətləndirilir.

Son illərə qədər keçmiş SSRİ-də, o cümlədən, Azərbaycanda seysmik rayonlaşdırma xəritələrinin tərtibində determinist və genetik metodlardan istifadə olunurdu, yəni seysmik təhlükənin qiymətləndirilməsi zəlzələ kataloqlarında olan tarixi və instrumental yolla yazılmış zəlzələlərin əsasında aparılırdı.

1978-ci ildən isə seysmik təhlükənin qiymətləndirilməsində determinist-ehtimal metodundan istifadə olundu (1). Bu metoda görə hər bir müəyyən maqnitudlu zəlzələnin gələcəkdə təkrarlanma periodu onun əvvəlki dövrlərdə olan təkrarlanma perioduna bərabər hesab olunur və eyni tektonik quruluşlu sahələrin seysmik potensialı bərabər qəbul edilir. Həmin metodla tərtib olunmuş xəritələrdə müxtəlif sahələrdə ehtimal olunan maksimum titrəyiş balları indekslərində 1, 2 və 3 yazılmış, seysmik titrəyişlərin müvafiq olaraq 100, 1000 və 10000 ildə təkrarlanması ehtimalını əks etdirən nominallarla göstərilir (şəx.1). Bu isə xəritənin

mürəkkəbləşməsinə və onun etibarlılıq dərəcəsinin azalmasına səbəb olur.

Şək. 1. Azərbaycan ərazisinin seysmik rayonlaşdırma xəritəsi (1978-ci il):

- 1 – intensivlik izoxətləri;
- 2 – müvafiq intensivlikli titrəyişlərin təkrarlanma izoxətləri.

Bu çatışmazlıqları aradan qaldırmaq məqsədilə hər bir titrəyiş səviyyəsi üçün bərabər ehtimallı xəritələr toplusunun tərtib olunması ideyası meydana gəldi. Belə xəritələrin tərtibi üçün təklif olunan yeni metod zəlzələ ocaqlarının müəyyən uzunluğa malik olması və göstərilən titrəyiş səviyyəsinə bərabər və daha yüksək intensivlikli titrəyiş ehtimalının təyini ideyasına söykənir (2,3). Ehtimal olunan seysmik təhlükənin araşdırılması zamanı istifadə olunan bu metoda görə ilk olaraq zəlzələ ocağının yeri (γ , λ , H) və seysmik potensialı (M_{max}) müəyyənləşdirilir, sonrakı mərhələlərdə isə hər bir ocaq zonası üçün seysmik rejimin parametrləri öyrənilir (əsasən, $lgN = a-bM$ təkrarlanma qrafiki üzrə) və zəlzələlərin Yer səthində əmələ gətirdiyi seysmik effekt (I , bal) qiymətləndirilir.

Seysmik təhlükəliliyin qiymətləndirilməsi zamanı ərazi üçün yaxın müddətə (məsələn, 50 ilə) hesablanmış titrəyiş intensivliyinə bərabər və ya həmin səviyyədən yüksək intensivlikli zəlzələnin başvermə ehtimalı faizlərinə uyğun (adətən 10,5 və 1%) xəritələr komplektləri tərtib edilir. Məsələn, 50 il ərzində minimal intensivliyi xəritədə göstərilən bala bərabər olan xəritə göstərir ki, zəlzələ titrəyişlərinin təkrarlanma tezliyi 500 ildə 1 dəfə olduqda, yaxın 50 il ərzində bu zonada həmin səviyyəyə bərabər və ya ondan yüksək intensivlikdə titrəyişlərin baş verməsi ehtimalı 10%-dir. 50 il ərzində minimal intensivliyi xəritədə göstərilən bala bərabər olan xəritə, zəlzələ titrəyişlərinin təkrarlanma tezliyi 5000 ildə 1 dəfə olduqda yaxın 50 il ərzində bu ərazidə həmin səviyyədə və ya on-

dan yüksək intensivlikdə titrəyişlərin baş verməsi ehtimalının 1% olduğunu göstərir. Qeyd etmək zəruridir ki, belə xəritələrin tərtibi zamanı potensial ocaq zonaları əvvəlki kimi «genetik» metod əsasında təyin edilir – qırılma zonasının bütün hissələri seysmoaktiv və potensial iri ocaq zonası kimi qəbul edilir. Bu yanaşma isə özünü tam doğrultmur. Məsələn, V.I.Ulomovun və L.S.Şumilinin tərtib etdiyi Azərbaycan ərazisinin 1% ehtimallı seysmik titrəyişlərin intensivliyi xəritəsində, demək olar ki, ərazinin yarısından çoxu X bal, digər hissəsi isə IX bal intensivlikli müəyyən olunur (4).

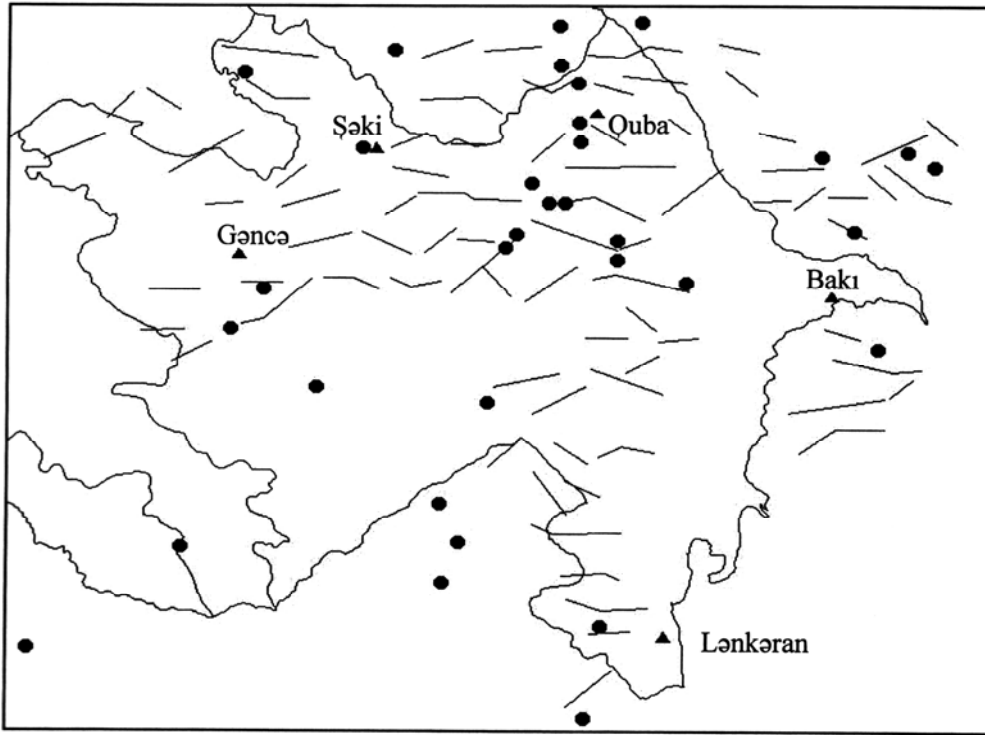
Əslində respublika ərazisində X bal intensivlikli seysmik titrəyiş yarada bilən ($M_{\max} \sim 7,5$) normal dərinlikli zəlzələ ocaqları zonaları çox nadirdir. Digər ocaqlar isə özlərinin maksimum maqnitudlu zəlzələlərinə uyğun aşağı intensivlikli (VII-VIII-IX bal) seysmik titrəyiş yarada bilərlər (5). Onu da qeyd etmək ki, respublikanın quru ərazisində güclü zəlzələ ocaqları çox dərin olmadığından ($H=15-20$ km) onların yüksək intensivlikli pleystoseyst sahələri də geniş olurlar.

Bütün bunlar göstərir ki, seysmik təhlükənin qiymətləndirilməsi məqsədilə istifadə olunan bu metodlar potensial ocaq zonalarının müəyyənləşdirilməsi və maksimal seysmik potensialın qiymətləndirilməsi problemini həll etmir.

Qeyd edilən problem tədqiq olunan ərazidə seysmik təkanların, xüsusilə də zəif və orta güclü zəlzələlərin zaman-məkan üzrə yayılması qanunauyğunluqlarının aşkarlanması və sonuncuların güclü zəlzələ ocağı zonalarındakı səciyyəvi xüsusiyyətlərinin müəyyənləşdirilməsi kimi tədqiqatlar nəticəsində həll oluna bilər. Yeni işlənib hazırlanmış zəif zəlzələlərin konsentrasiyası əsasında güclü zəlzələlərin ocaq zonalarının müəyyənləşdirilməsi metodu (6) indiyə qədər istifadə olunan metodlardan fərqli olaraq, seysmoaktiv ərazilərdə potensial seysmik təhlükənin əvvəlcədən heç bir dərinlik qırılmasına və güclü zəlzələlərin seysmostatistik məlumatlarına uyğunlaşdırmadan təyin etmək imkanı verir.

Mürəkkəb geoloji quruluşa malik Azərbaycan ərazisi yüksək seysmik aktivliklə səciyyələnir. Müxtəlif istiqamətdə uzanan iri dərinlik qırılmaları zonalarında gedən təzadlı tektonik hərəkətlərin intensivlik səviyyəsi bu ərazidəki seysmik aktivliyin səviyyəsini təyin edir.

Seysmoloji araşdırmalar Azərbaycan ərazisində seysmikliyin qeyri-bərabər təzahür etdiyini göstərir. Ayrı-ayrı bölgələrdə yüksək seysmik aktivlik müşahidə edildiyi halda digər sahələr aşağı aktivliklə, bəzi sahələr isə, hətta aseysmikliklə səciyyələnir (6). Güclü zəlzələlər də hər yerdə deyil, ərazinin bəzi sahələrində – zəif zəlzələlərin sıx cəmləndiyi zonalarda baş verir. Bu isə eyni tektonik quruluşlu sahələrin və ya qırılma zonalarının seysmik potensialının bərabər olması ideyasının yanlış olduğunu göstərir. Zəif zəlzələlərin konsentrasiyası əsasında güclü zəlzələlərin ocaq zonalarının müəyyənləşdirilməsi metodunun tətbiqi Azərbaycan ərazisində çoxsaylı və müxtəlif ölçülü aktiv qırılma zonalarının (və ya potensial ocaq zonalarının) olduğunu üzə çıxardı (şəx.2). Bu qırılma zonalarının məkan üzrə vəziyyətləri respublika ərazisinin seysmik sahəsinin mozaik bir struktura malik olduğunu göstərir.

Şək. 2. Azərbaycanın potensial ocaq zonalarının yerləşmə sxemi M1:1000000.

Şərti işarələr:

- - zəlzələ episentrləri; ▲ - seysmik stansiyalar;
- - potensial ocaq zonaları.

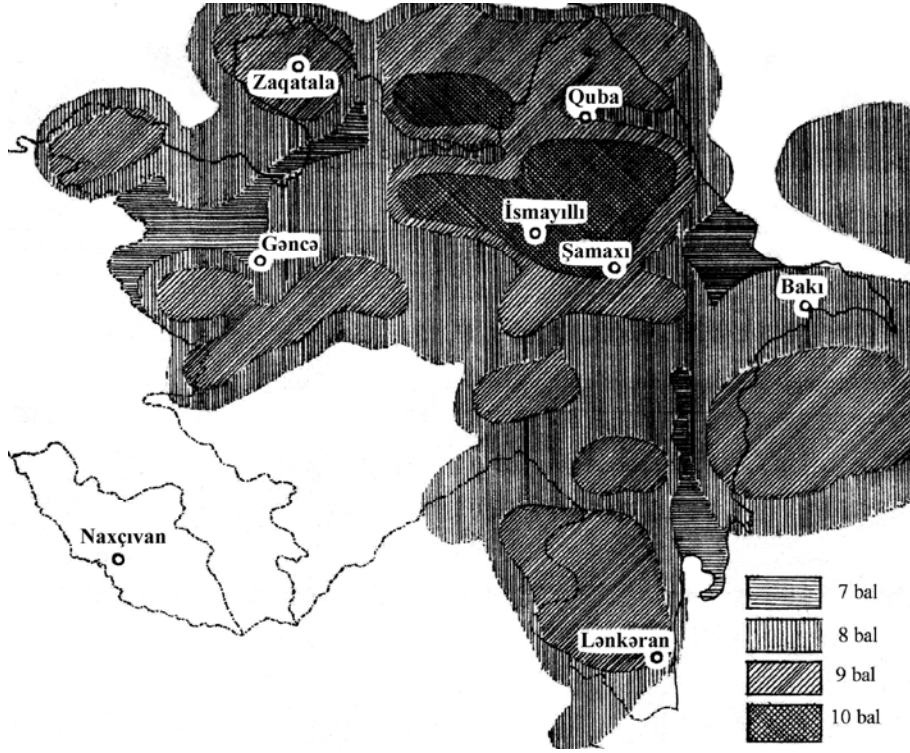
Aktiv qırılma xətləri əsasən Böyük Qafqazın Azərbaycan hissəsində, Kür çökəkliyinin orta və yuxarı hissələrində, Qubanın şimalında, Dağıstan sərhədindən başlayaraq Lerik və İran sərhədinə qədər uzanan zolaq daxilində, Abşerondan şimalda və cənubda (Xəzər dənizində) ayrılır, təqribən Siyəzən və Lənkəran meridianından şərqə, Abşeron yarımadası da daxil olmaqla Xəzərə qədər olan bütün quru ərazidə, həmçinin Kür çökəkliyinin cənub-qərb hissəsində, demək olar ki, qeyd olunurlar.

Həmin metod əsasında təyin olunmuş ocaq zonalarının ehtimal olunan maksimum maqnitudunu M_{max} , dağlıq və ya depressiya zonalarında yerləşmələrindən asılı olaraq makroseysmik sahə tənliyinin sabit parametrlərini tətbiq etməklə respublika ərazisinin seysmik təhlükəlilik xəritəsi tərtib edilmişdir (şək. 3). Zəlzələ ocaqlarının Yer səthində yaratdığı makroseysmik effekti təyin edərkən episentri nöqtə kimi deyil, müəyyən uzunluğa malik bir mənbə kimi qəbul edilmiş və N.V.Şəbalinin qeyd etdiyi kimi, ocağın bütün uzunluğu boyu yerləşən submənbələrin hamsının seysmik şüalanmaya məsul olduğu nəzərə alınmışdır [7].

Onu da qeyd etmək ki, respublikanın cənub-qərb hissəsində və Naxçıvan ərazisində zəif zəlzələlər haqqında məlumatlar kifayət qədər olma-

dığından, orada seysmiklik törədən ocaq zonalarının müəyyən edilməsi mümkün olmamışdır və xəritədə həmin ərazinin potensial seysmik təhlükəlilik səviyyəsi göstərilmir.

Azərbaycan ərazisinin seysmik təhlükəlilik xəritə-sxeminin analizi onun mövcud seysmik rayonlaşdırma xəritəsindən ciddi fərqləndiyini göstərir.

Şək. 3. Azərbaycan ərazisinin seysmik təhlükəlilik sxem – xəritəsi.

1989-cu il Azərbaycanın müvəqqəti-sxematik seysmik rayonlaşdırma xəritəsindən fərqli olaraq yeni xəritədə ən yüksək intensivlikli seysmik təhlükə 10 baldır və Şamaxı-İsmayilli zonasında gözlənilir. Bu zona Şamaxı şəhərindən təqribən Qəbələ rayonuna qədər, şimal istiqamətdə isə Qonaqkəndin en dairəsinə qədər olan bir ərazini əhatə edir. Digər bu səviyyəli seysmik təhlükə ehtimalı olan zona Şəki-Oğuz bölgəsinin şimalında respublikanın Dağıstanla sərhəd -nisbətən kiçik ərazini əhatə edir. Tərtib olunmuş xəritədə 9 bal intensivlikli seysmik təhlükəlilik zonaları da əhəmiyyətli dərəcədə yer tuturlar. Ən iri 9 bal intensivlikli zona Şamaxıdan cənubda, təqribən Hacıqabul rayonunun en dairəsindən Dağıstanla sərhəd zonasına qədər (Quba şəhərindən şərqə ensiz 8 ballı bir zolaq ayrılmaqla) və Şəki şəhəri ilə Mərəzənin meridianları arasında olan ərazidə ayrılır. Zaqatala, Qazax, Gəncədən cənub və cənub-şərqdə, İmişli-Sabirabad, Cəlilabaddan şərqdə, Masallı-Lənkəran zonasında və nəhayət, Abşeron yarımadasından cənubda 9 bal intensivlikli seysmik təhlükə zonaları seçilir. Belə bir geniş zona, həmçinin Abşeron-

dan şimalda yerləşən, 1961 və 1963-cü il zəlzələ ocaqlarını əhatə edən ərazidə qeyd olunur.

Nəticələr

1. Seysmik təhlükəliliyin qiymətləndirməsində istifadə edilən bütün klassik metodlar (genetik, determinist və s.) ocaq zonaların yerini və onların seysmik potensialını yerli dərinlik qırılmalarının məkan vəziyyətinə və seysmostatistik məlumatlara uyğunlaşdırmağa əsaslanır və özünü doğrultmur.
2. Zəif zəlzələlərin məkan üzrə yayılması xüsusiyyətləri əsasında ocaq zonaların yerinin və seysmik potensialının qiymətləndirilməsi metodu deyilən çatışmazlıqları aradan qaldırır.
3. Azərbaycanda seysmik titrəyişlərin məkan və intensivlik səviyyəsi yüksək diferensasiyaya malikdir.

ƏDƏBİYYAT

1. Сейсмическое районирование территории СССР. М.: Наука, 1980, 307с.
2. Global Seismic Hazard Assessment Program-Annali di Geofizica. 1999, v. 42. № 6, p. 957-1230.
3. Bazzurro P. and Cornell C.A. Disaggregation of Seismic Hazard // Bull. Seism. Soc. Am. 89, 2, 1999, pp. 501-520.
4. Уломов В.И., Шумилина Л.С. Комплект карт общего сейсмического районирования территории Российской Федерации-ОСР-97. Масштаб 1:8000000. Объяснительная записка и список городов и населенных пунктов, расположенных в сейсмоопасных районах. М.: ОИФЗ, 1996, 57с.
5. Гасанов А.Г. Ощутимые землетрясения Азербайджана 1983-2002 гг., Баку: Элм, 2003, 127с.
6. Маммедли Т.Я. Выявление очаговых зон сильных землетрясений Азербайджана и определения их максимальных магнитуд (M_{max}) по слабой сейсмичности // АМЕА-nın Xəbərləri. Yer elmləri seriyası. Bakı: 2005, №4, s.60-64.
7. Шебакин Н.В. Оценка размеров и положения очага Ташкентского землетрясения по макросейсмическим и инструментальным данным / Ташкентское землетрясение 1966 г., Ташкент: ФАН, 1971, с.68-79.

АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ СЕЙСМИЧЕСКОГО РАЙОНИРОВАНИЯ И ПЕРЕОЦЕНКА СЕЙСМИЧЕСКОЙ ОПАСНОСТИ ТЕРРИТОРИИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Г.Дж.ЕТИРМИШЛИ, Ш.А.БАЛАКИШИБЕЙЛИ, Т.Я.МАММЕДЛИ

РЕЗЮМЕ

Анализируются проблемы сейсмического районирования территории. Указываются недостатки генетического и детерминистко-вероятностного методов, используемых в настоящее время при сейсмическом районировании. С этой целью предлагается метод выявления очаговых зон сильных землетрясений по слабой сейсмичности. Анализируется карта-схема сейсмического районирования территории Азербайджана, составленная по этой методике. В отличие от ныне действующей карты сейсмического районирования, на новой карте-схеме наивысший уровень сейсмической опасности в X баллов отмечается в Шамахи-Исмаиллинском районе. С таким же уровнем опасности выделяется небольшой участок на севере Шеки-Огузской зоны, в пределах Дагестана.

Зоны IX бальной интенсивностью занимают довольно большие территории. Такие

зоны выделяются в районах Загаталы, Газах, Гянджа, Имишли-Сабирабад, восточнее Джалилабад, Масаллы-Ленкоран и южнее Абшерона.

**ACTUAL PROBLEMS OF SEISMIC ZONING AND REVALUATION OF SEISMIC
HAZARDOUS TERRITORIES OF AZERBAIJAN**

G.J.YETIRMISHLI, SH.A.BALAKISHIBEYLI, T.Y.MAMMEDLI

SUMMARY

The article analyzes problems of seismic zoning of the territory. The lack of genetic and deterministic - probabilistic methods now in use at seismic zoning is specified. The method revealing source zones of strong earthquakes on weak seismicity is offered. The map-scheme of seismic zoning of Azerbaijan territory made on this method is analyzed. Unlike the present operating map of seismic zoning, on a new map-scheme the highest level of seismic hazard in X points is marked in Shamakhy-Ismayilly area. With the same level of danger the small area in the north of Sheki-Oguz, within Dagestan is allocated. Zones with IX point intensity occupy large enough territories. Such zones are allocated in areas of Zagatala, Gazakh, Gandzja, Imishli-Sabirabad, Jalilabad, Masally-Lenkoran to the east and Absheron to the south.